

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 3425/18
Zoran ZEČIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 29. ožujka 2022. u odboru u sastavu:

Péter Paczolay, *predsjednik*,

Alena Poláčková,

Davor Derenčinović, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika Odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 3425/18) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Zoran Zečić, koji je rođen 1967. godine i živi u Zagrebu („podnositelj zahtjeva”) i kojeg je zastupala gđa Vlahinić, odvjetnica iz Zagreba, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 10. siječnja 2018.;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o zahtjevu;

očitovanja stranaka;

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na navodno nerazumne troškove parničnog postupka koje je podnositelju naloženo platiti osiguravajućem društvu. Dana 1. lipnja 2001. podnositelj zahtjeva podnio je Općinskom sudu u Zagrebu tužbu radi naknade štete protiv osiguravajućeg društva potražujući 35.000,00 hrvatskih kuna (HRK; približno 4.700,00 eura (EUR)) na ime nematerijalne štete za ozljede koje je zadobio u automobilskoj nesreći.

2. Kada je tuženik istaknuo da je zbog izvansudske nagodbe u iznosu od 4.242,00 kune podnositelj zahtjeva spriječen tražiti daljnju naknadu na ime nematerijalne štete, dana 1. srpnja 2003. podnositelj zahtjeva podnio je još

jednu tužbu protiv istog osiguravajućeg društva tražeći djelomično poništenje nagodbe, a da nije naznačio vrijednost predmeta spora.

3. Sud je odlučio spojiti ta dva postupka. U skladu sa zaključcima medicinskog vještačenja, podnositelj je svoj prvobitni zahtjev za naknadu štete smanjio na 16.470,00 kuna (približno 2.225,00 eura).

4. Dana 30. travnja 2013. sud je podnositelju dosudio iznos od 9.470,00 kuna (približno 1.280,00 eura) na ime naknade štete i 7.070,00 kuna (približno 950,00 eura) na ime troškova. Istovremeno je odbio preostali dio podnositeljeva zahtjeva za naknadu štete kao i njegov (drugi) tužbeni zahtjev za djelomično poništenje izvansudske nagodbe (vidi stavak 2 ove odluke). Sud je nadalje podnositelju naložio da tuženiku plati iznos od 20.314,00 kuna (približno 2.745,00 eura) na ime troškova postupka. Pritom je sud vrijednost tužbenog zahtjeva za poništenje nagodbe procijenio na iznos od 50.000,00 kuna (približno 6.750,00 eura) u skladu s člankom 40. Zakona o parničnom postupku.

5. Podnositeljeva naknadna žalba je odbijena, a njegova ustavna tužba je odbačena. Rješenje Ustavnog suda dostavljeno je njegovu punomoćniku 12. srpnja 2017. godine.

6. Podnositelj zahtjeva prigovorio je da je prekomjeran iznos troškova postupka koji mu je bilo naloženo platiti predstavljao povredu njegova prava na pristup sudu i njegova prava vlasništva. Pozvao se na članak 6. stavak 1. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

OCJENA SUDA

7. Opća načela o pristupu sudu u predmetima o troškovima postupka sažeta su u predmetu *Čolić protiv Hrvatske* (br. 49083/18, stavci 39. – 44., 18. studenoga 2021.). U tom je predmetu Sud potvrdio da nerazumni troškovi postupka mogu otvoriti pitanje na temelju Konvencije prvenstveno u slučajevima kada stranka uspije s osnovama tužbenog zahtjeva, ali ne s cijelim iznosom. Sud je smatrao i da se u takvim slučajevima trebaju navesti važni razlozi koji bi opravdali činjenicu da su troškovi postupka bili jednaki ili veći od financijske naknade tužitelja u danom predmetu (vidi gore navedeni predmet *Čolić*, stavak 46.).

8. U ovom predmetu podnositelj zahtjeva pokrenuo je dva parnična postupka protiv privatnog osiguravajućeg društva, oba u odnosu na štetu nastalu u prometnoj nesreći. Domaći sud spojio je ta dva postupaka i u konačnici je djelomično prihvatio njegov prvi tužbeni zahtjev dosudivši mu određeni iznos na ime naknade nematerijalne štete. Istovremeno, sud je u cijelosti odbio njegov drugi tužbeni zahtjev za poništenje izvansudske nagodbe.

9. Prilikom izračuna troškova postupka, domaći sudovi primijetili su da podnositelj zahtjeva nije naznačio vrijednost svog drugog tužbenog zahtjeva (stavak 2 ove odluke), kako je to propisano Zakonom o parničnom postupku.

Stoga se trebalo smatrati da je vrijednost predmeta spora u tom postupku zakonom propisan iznos od 50.000,00 kuna kako je predviđen člankom 40. stavkom 5. tog zakona. Navedeno je rezultiralo time da je ukupni uspjeh podnositelja zahtjeva u postupku bio prilično malen i da je, posljedično, morao nadoknaditi tuženiku oko 20.000,00 kuna na ime troškova, a njemu je dosuđeno oko 9.500,00 kuna na ime naknade štete i 7.000,00 kuna na ime troškova (vidi stavak 4 ove odluke).

10. Vlada je tvrdila da je to stanje stvari bilo posljedica podnositeljeva nepoštovanja pravila parničnog postupka, koja su mu bila dobro poznata i predvidljiva u relevantno vrijeme. Sud treba provjeriti je li takvo ponašanje predstavljalo važan razlog koji opravdava činjenicu da je podnositelju zahtjeva naloženo nadoknaditi tuženiku troškove u iznosu većem od iznosa koji mu je dosuđen na ime naknade štete (usporedi gore navedeni predmet *Čolić*, stavci 46., 49. i 59.).

11. Sud je već preispitao sustav utvrđivanja vrijednosti predmeta spora u parničnom postupku, iako u nešto drugačijem kontekstu (vidi *Zubac protiv Hrvatske* [VV], br. 40160/12, stavak 102. i sljedeći stavak, 5. travnja 2018.). Prema pravilima parničnog postupka u Hrvatskoj, obveza je tužitelja u tužbi naznačiti vrijednost predmeta spora (članak 186. Zakona o parničnom postupku). Ako tužitelj to propusti učiniti prije nego što se tuženik upusti u raspravljanje o glavnoj stvari, prvostupanjski sud brzo i na prikladan način određuje vrijednost predmeta spora (članak 40. stavak 4. Zakona o parničnom postupku). Ako prvostupanjski sud ne utvrdi vrijednost predmeta spora na navedeni način, smatra se da je vrijednost predmeta spora 50.000,00 kuna (članak 40. stavak 5. Zakona o parničnom postupku).

12. Iako je točno da, suprotno zahtjevima članka 40. stavka 4. Zakona o parničnom postupku, prvostupanjski sud nije odredio vrijednost predmeta spora u podnositeljevu predmetu, Sud primjećuje da je bila prvenstveno obveza podnositelja zahtjeva da u svojoj tužbi naznači vrijednost predmeta spora. Međutim, podnositelj zahtjeva, koji je od samog početka bio zastupan po odvjetniku u domaćem postupku, nije pokazao potrebnu revnost u utvrđivanju vrijednosti predmeta spora, a naknadni propust suda da odredi vrijednost predmeta spora stoga nije mogao opravdati prvobitni propust podnositelja zahtjeva da to učini u svojoj tužbi. Štoviše, s obzirom na to da se navedena pogreška uglavnom i objektivno mogla pripisati podnositelju zahtjeva, štetne posljedice te pogreške, kao što je obveza plaćanja većeg iznosa troškova postupka, nužno snosi podnositelj zahtjeva (vidi, *mutatis mutandis*, gore navedeni predmet *Zubac*, stavak 121.).

13. Konačno, Sud ponavlja da je podnositelj zahtjeva uspio s osnovama svog prvog tužbenog zahtjeva i sa 57 % njegova iznosa, dok je njegov drugi tužbeni zahtjev za poništenje nagodbe bio u cijelosti odbijen. U takvim okolnostima, i uzimajući u obzir gore navedeno, Sud smatra da nalog podnositelju zahtjeva da snosi troškove zastupanja tuženika u postupku o kojem je riječ nije predstavljao nerazmjerno ograničenje njegova prava na

ODLUKA ZEČIĆ protiv HRVATSKE

pristup sudu niti je njime nametnut nerazmjerni teret u odnosu na njegovo pravo vlasništva (usporedi nasuprot tome gore navedeni predmet *Čolić*, stavak 59., i *Klauz protiv Hrvatske*, br. 28963/10, stavak 97., 18. srpnja 2013.).

14. Ovaj je zahtjev stoga očigledno neosnovan i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 28. travnja 2022.

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnice

Péter Paczolay
Predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524